

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

E. N.

przy uczestnictwie

H. R.

o podział majątku wspólnego

na skutek zażalenia uczestnika H. R.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 19 września 2013r. w sprawie o sygn. I Ns 982/09, a dokładniej w jego części oddalającej wniosek uczestnika o zwolnienie od kosztów sądowych tj. w punkcie 2 (drugim)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt II Cz 878/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, w sprawie o sygn. akt I Ns 982/09, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm., dalej: ustawa) zwolnił uczestnika postępowania od obowiązku uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w 1/2 części i oddalił wniosek w pozostałym zakresie.

W uzasadnieniu wskazał, że z oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynika, iż wnioskodawca prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, utrzymuje się z emerytury w kwocie 2.802 zł netto miesięcznie, jest również współwłaścicielem (wraz z byłą żoną) lokalu mieszkalnego o powierzchni 38,11 m² położonego w I. przy ul. (...). Ponadto wskazał, iż ponosi wydatki, tj. opłaty mieszkaniowe, opłaty za garaż i samochód, wyżywienie i koszty związane z leczeniem.

W ocenie Sądu Rejonowego, uczestnik postępowania miał możliwość, z uwagi na wysokość osiągniętych dochodów poczynienia chociażby drobnych oszczędności. Tym samym powinien odkładać część środków finansowych na pokrycie kosztów sądowych (w tym wydatków) w sprawie. Zwłaszcza na poczet przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z dziedziny szacowania nieruchomości, który to dowód ma relewantne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, a postępowanie toczy się przez znaczny okres czasu, bo od 2009 r. Ponadto Sąd I instancji wskazał, że wydatki wskazane przez uczestnika postępowania, tj. opłaty za garaż i samochód nie mają charakteru koniecznego, lecz zbytkowny. Sąd Rejonowy podniósł również, że uczestnik otrzymał kwotę 3.000 zł z tytułu stwierdzonej przewlekłości postępowania w niniejszej sprawie.

Zażalenie na postanowienie złożył uczestnik, zaskarżając je w części oddalającej wniosek i wnosząc o jego zmianę poprzez zwolnienie go od obowiązku uiszczenia zaliczki na poczet opinii biegłego w całości, ewentualnie uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na naruszeniu zasady logicznego i racjonalnego rozumowania oraz niedostateczne zbadanie sytuacji majątkowej wnioskodawcy.

W uzasadnieniu wskazał, że konieczność powołania biegłego nie wynikała z winy uczestnika. Ponadto podniósł, że Sąd Rejonowy błędnie ustalił, że opłaty za garaż i samochód nie mają charakteru koniecznego. Niewykonanie niezbędnych napraw auta wynika właśnie ze złej sytuacji finansowej wnioskodawcy. Z kolei kwota uzyskana tytułem stwierdzonej przewlekłości postępowania została w całości skonsumowana.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 102 ustawy, zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu. Uczestnik otrzymuje emeryturę w znacznej wysokości (2 800 zł miesięcznie), co przy uwzględnieniu bieżących wydatków związanych z utrzymaniem i okresowym ponoszeniem kosztów leczenia pozwala uznać, że dalej idące zwolnienie od kosztów sądowych niż przyjął Sąd Rejonowy nie znajdowałoby uzasadnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).